

Ogłoszenia Parafialne: W dniu dzisiejszym rozpoczynamy Wielki Tydzień - czas naszego skupienia, wyciszenia, modlitwy. Zapraszamy do czynnego udziału w bogatej liturgii Wielkiego Czwartku, Wielkiego Piątku i Wielkiej Soboty. Dziś Droga Krzyżowa o godz. 16.00, a Gorzkie Żale o godz. 17.00. W Wielki Czwartek Msza Św. Wieczerzy Pańskiej o godz. 18.00, a następnie przeniesienie Pana Jezusa do Ciemnicy i adoracja do godz. 22.00. Dalszy ciąg adoracji w Wielki Piątek od godz. 8.00 według Planu Wielkiego Tygodnia umieszczonego w gazecie *Magnificat*, na plakatach w gablotkach i na stronie internetowej parafii. W Wielki Piątek o godz. 15.00 tradycyjna Droga Krzyżowa wokół kościoła, a o godz. 18.00 Liturgia Wielkiego Piątku: wysłuchamy opisu Męki Pańskiej, Adoracja Krzyża, Komunia Św. i przeniesienie Pana Jezusa do Grobu. Adoracja Najświętszego Sakramentu w Bożym Grobie przez całą noc poszczególnymi grupami i rejonami naszej parafii. O godz. 24.00 Gorzkie Żale. Wielka Sobota jest dniem ciszy i adorowania Pana Jezusa w Bożym Grobie. Świecenie pokarmów na świąteczny stół o godz. 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00. Wieczorną Liturgię Wielkiej Soboty rozpoczynamy o godz. 19.00 od poświęcenia ognia, następnie odnowimy przyrzeczenia chrzcielne /przyniemy świecie/, a Mszę Św. Wigilii Paschalnej zakończymy Procesją Rezurekcyjną. Liturgia Wielkiej Soboty jest najbardziej uroczysta w całym Roku Kościelnym, dlatego postaramy się wszyscy w stanie łaski uświęcającej brać czynny udział zwłaszcza we Mszy Św. i Procesji Rezurekcyjnej. Bardzo serdecznie zapraszamy do udziału w procesji asystę procesyjną: dzieci do sypania kwiatów lub z dzwoneczkami, młodzież do feretronów i chorągwi, kapelę, Różę Światła, Panów do baldachimy, Służbę Liturgiczną lektorów i ministrantów, wszystkich Parafian i Gości. W piątek obowiązuje post ścisły i wstrzemięźliwość od pokarmów mięsnych. Zachęcamy do pokutnego, pełnego umartwienia przeżycia tego dnia. Zachęcamy również do powstrzymania się od pokarmów mięsnych w Wielką Sobotę do powrotu z Procesji Rezurekcyjnej. Bóg zapłać za sprzątanie kościoła rejonowi ul. Dolińskiego, a do sprzątania w sobotę po Procesji Rezurekcyjnej zapraszamy rejon ul. Zakliki. Bóg zapłać za ofiary na dekoracje świąteczne Ciemnicy i Bożego Grobu rejonowi ul. Dolińskiego, rej. ul. Zakliki, osiedla Myczkowskiego, rej. Rząska, Państwu Kowalskim, Gospodarzom domu Balicka 130.

Intencje Mszalne 29 marca - 4 kwietnia 2010 r.

Wielki Poniedziałek 29 marca 2010 r.	7.00	
	18.00	+ Adolf Gawel
Wielki Wtorek 30 marca 2010 r.	7.00	Dziękczynna w 70 rocz. urodzin z prośbą o opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo dla Jubilata i całej Rodziny
	18.00	Dziękczynna za otrzymane łaski z prośbą o dalszą opiekę Bożą dla Magdy
Wielka Środa 31 marca 2010 r.	7.00	O łaskę zdrowia i opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy
	18.00	+ Teodora (ona) i Bronisław Siekierzycy
Wielki Czwartek 1 kwietnia 2010 r.	18.00	1. + Marian Bulka, syn Marek 2. W intencji kapłanów naszej parafii /od Rady Parafialnej/
Wielki Piątek 2 kwietnia 2010 r.	18.00 LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU	
Wielka Sobota 3 kwietnia 2010 r.	19.00	1. O opiekę Matki Bożej Nieustającej Pomocy i Boże błogosławieństwo w pracy kapłańskiej dla Ks. Ryszarda w dniu imienin /od Rady Rodziców z Dziećmi Szkoły Podstawowej w Mydlnikach 2. + Tadeusz Łuszczek
Niedziela Zmartwychwstania Pańskiego 4 kwietnia 2010 r.	7.30	O dar beatyfikacji i kanonizacji Sługi Bożego Jana Pawła II
	9.00	+ Franciszek Hans i Wiktoria żona w rocz. śmierci
	10.30	+ Zofia Sikora w 12 rocz. śmierci i mąż Jan
	12.00	+ Jadwiga, Mieczysław i Bolesław
	18.00	+ Ks. Kan. Jan

MAGNIFICAT

Pismo Parafii M.B. Nieustającej Pomocy w Krakowie - Mydlnikach * nr 147 * 28.03.2010 r.

NIEDZIELA PALMOWA MĘKI PAŃSKIEJ

PIERWSZE CZYTANIE z Księgi Izajasza

Pan Bóg mnie obdarzył językiem wymownym, bym umiał przyjść z pomocą strudzonemu przez słowo krzepiące. Każdego rana pobudza me ucho, bym słuchał jak uczniowie. Pan Bóg otworzył mi ucho, a ja się nie oparłem ani się nie cofnąłem. Podałem grzbiet mój bijącym i policzki moje rwącym mi brodę. Nie zasłoniłem mej twarzy przed zniewagami i opluciem. Pan Bóg mnie wspomaga, dlatego jestem nieczuły na obelgi, dlatego uczyniłem twarz moją jak głąz i wiem, że wstydu nie doznam. Iz 50, 4-7

DRUGIE CZYTANIE Listu Św. Pawła Ap do Filipian

Chrystus Jezus, istniejąc w postaci Bożej, nie skorzystał ze sposobności, aby na równi być z Bogiem, lecz ogołocił samego siebie, przyjąwszy postać sługi, stawszy się podobnym do ludzi. A w tym, co zewnętrzne, uznany za człowieka, uniżył samego siebie, stawszy się posłusznym aż do śmierci, i to śmierci krzyżowej. Dlatego też Bóg wywyższył Go nad wszystko i darował Mu imię ponad wszelkie imię, aby na imię Jezusa zgięło się każde kolano istot niebieskich i ziemskich, i podziemnych, i aby wszelki język wyznał, że Jezus Chrystus jest Panem ku chwale Boga Ojca. Flp 2,6-11

EWANGELIA wg Św. Łukasza

Jezus przed Pilatem

E. Starsi ludu, arcykapłani i uczeni w Piśmie

powstali i poprowadzili Jezusa przed Pilata. Tam zaczęli oskarżać Go: T. Stwierdziliśmy, że ten człowiek podburza nasz naród, że odwodzi od płacenia podatków Cezarowi i że siebie podaje za Mesjasza – Króla. E. Pilat zapytał Go: I. Czy Ty jesteś królem żydowskim? E. Jezus odpowiedział mu: + Tak, Ja nim jestem. E. Pilat więc oświadczył arcykapłanom i tłumom: I. Nie znajduję żadnej winy w tym człowieku. E. Lecz oni nastawali i mówili: T. Podburza lud, szerząc swą naukę po całej Judei, od Galilei, gdzie rozpoczął, aż dotąd. E. Gdy Pilat to usłyszał, zapytał, czy człowiek ten jest Galilejczykiem. A gdy się upewnił, że jest spod władzy Heroda, odesłał Go do Heroda, który w tych dniach również przebywał w Jerozolimie.

Jezus przed Herodem

Na widok Jezusa Herod bardzo się ucieszył. Od dawna bowiem chciał Go ujrzeć, ponieważ słyszał o Nim i spodziewał się, że zobaczy jakiś znak, zdziałany przez Niego. Zasympał Go też wieloma pytaniami, lecz Jezus nic mu nie odpowiedział. Arcykapłani zaś i uczeni w Piśmie stali i gwałtownie Go oskarżali. Wówczas wzgardził Nim Herod wraz ze swoją strażą; na pośmiewisko kazał ubrać Go w lśniący płaszcz i odesłał do Pilata. W tym dniu Herod i Pilat stali się przyjaciółmi. Przedtem bowiem żyli z sobą w nieprzyjaźni.

Jezus ponownie przed Pilatem

Pilat więc kazał zwołać arcykapłanów, członków Wysokiej Rady oraz lud i rzekł do nich: I. Przywiedliście mi tego człowieka pod zarzutem, że podburza lud. Otóż ja prześledziłem Go wobec was i nie znalazłem w

Nim żadnej winy w sprawach, o które Go oskarżacie. Ani też Herod, bo odesłał Go do nas; a oto nie popełnił On nic godnego śmierci. Każę Go więc wychłostać i uwolnię.

Jezus odrzucony przez swój naród

E. A był obowiązany uwalniać im jednego na święta. Zawołali więc wszyscy razem: T. Strać Tego, a uwolnij nam Barabasa. E. Był on wtrącony do więzienia za jakiś rozruch powstały w mieście i za zabójstwo. Piłat, chcąc uwolnić Jezusa, ponownie przemówił do nich. Lecz oni wołali: T. Ukrzyżuj, ukrzyżuj Go. E. Zapytał ich po raz trzeci: I. Cóż On złego uczynił? Nie znalazłem w Nim nic zasługującego na śmierć. Każę Go więc wychłostać i uwolnię. E. Lecz oni nalegali z wielkim wraskiem, domagając się, aby Go ukrzyżowano; i wzmagaly się ich krzyki. Piłat więc zawyrokował, żeby ich żądanie zostało spełnione. Uwolnił im tego, którego się domagali, a który za rozruch i zabójstwo był wtrącony do więzienia; Jezusa zaś zdał na ich wolę.

Droga krzyżowa

Gdy Go wyprowadzili, zatrzymali niejakiego Szymona z Cyreny, który wracał z pola, i włożyli na niego krzyż, aby go niósł za Jezusem. A szło za Nim mnóstwo ludu, także kobiet, które zawodziły i płakały nad Nim. Lecz Jezus zwrócił się do nich i rzekł: + Córki jerozolimskie, nie płaczcie nade Mną; płaczcie raczej nad sobą i nad waszymi dziećmi! Oto bowiem przyjdą dni, kiedy mówić będą: Szczęśliwe nieplodne łona, które nie rodziły, i piersi, które nie karmiły. Wtedy zaczną wołać do gór: Padnijcie na nas; a do pagórków: Przykryjcie nas! Bo jeśli z zielonym drzewem to czynią, coś się stanie z suchym? E. Prowadzono też dwóch innych, złoczyńców, aby ich z Nim stracić.

Ukrzyżowanie

Gdy przyszli na miejsce, zwane Czaszką, ukrzyżowali tam Jego i złoczyńców, jednego po prawej, drugiego po lewej Jego stronie. Lecz Jezus mówił: + Ojcze, przebacz im, bo nie wiedzą, co czynią. E. Potem rozdzielili między siebie Jego szaty, rzucając losy.

Wyszydzenie na krzyżu

A lud stał i patrzył. Lecz członkowie Wielkiej Rady drwiąco mówili: T. Innych wybawiał, niechże teraz siebie wybawi, jeśli On jest Mesjaszem, Wybrańcem Bożym. E. Szydzili z Niego i żołnierze; podchodzili do Niego i podawali Mu ocet, mówiąc: T. Jeśli Ty jesteś królem żydowskim, wybaw sam siebie. E. Był tak-że nad Nim napis w języku greckim, łacińskim i hebrajskim: To jest król żydowski.

Dobry łotr

Jeden ze złoczyńców, których tam powieszono, urągał Mu: I. Czy Ty nie jesteś Mesjaszem? Wybaw więc siebie i nas. E. Lecz drugi, karcąc go, rzekł: I. Ty nawet Boga się nie boisz, chociaż tę samą karę ponosisz? My przecież sprawiedliwie, odbieramy bowiem słuszną karę za nasze uczynki, ale On nic złego nie uczynił. E. I dodał: I. Jezu, wspomnij na mnie, gdy przyjdiesz do swego królestwa. E. Jezus mu odpowiedział: + Zaprawdę powiadam ci: Dziś ze Mną będziesz w raju.

Śmierć Jezusa

E. Było już około godziny szóstej i mrok ogarnął całą ziemię aż do godziny dziewiątej. Słońce się zaćmiło i zasłona przybytku rozdarała się przez środek. Wtedy Jezus zawołał donośnym głosem: + Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego. E. Po tych słowach wyzionął ducha.

(Wszyscy klękają i przez chwilę zachowują milczenie).

Po śmierci Jezusa

Na widok tego, co się działo, setnik oddał chwałę Bogu i mówił: I. Istotnie, człowiek ten był sprawiedliwy. E. Wszystkie też tłumy, które zbiegły się na to widowisko, gdy zobaczyły, co się działo, wracały, bijąc się w piersi. Wszyscy Jego znajomi stali z daleka; a również niewiasty, które Mu towarzyszyły od Galilei, przypatrywały się temu. Łk 23,1–49

+ – słowa Chrystusa

E. – słowa Ewangelisty

I. – słowa innych osób pojedynczych

T. – słowa kilku osób lub tłumy

18.00 – LITURGIA WIELKIEGO PIĄTKU

/Liturgia Słowa z opisem Męki Pańskiej, Adoracja Krzyża, Komunia Św. i przeniesienie Pana Jezusa do Grobu Pańskiego/

Adoracja Pana Jezusa w Grobie przez całą noc:

21.00 – 22.00	Młodzież /Różaniec z rozważaniami Jana Pawła II – 5 rocz. śm./
22.00 – 23.00	Wierni
23.00 – 24.00	Akcja Katolicka

Wielka Sobota /3 kwietnia 2010 r./

24.00 – Gorzkie Żale /3 części/

1.00 – 2.00	Rejon ul. Godlewskiego i os. za Stacją Kolejową
2.00 – 3.00	Rejon ul. Balickiej i osiedla przy ul. Balickiej od nr 126 do 144
3.00 – 4.00	Rejon Podkamycza i Rząski
4.00 – 5.00	Rejon ul. Brzezińskiego i Cmentarza
5.00 – 6.00	Rejon ul. Centrum, Wapiennik i ul. Darowskiego
6.00 – 7.00	Rejon ul. Wierzyńskiego i os. Myczkowskiego
7.00 – 8.00	Rejon ul. Dolińskiego i Zakliki
8.00 – 9.00	Rejon ul. Kurozwęckiego i ul. Hemara
9.00 – 10.00	Młodzież Gimnazjalna
10.00 – 11.00	Dzieci: klasy IV – VI Szkoły Podstawowej
11.00 – 12.00	Dzieci: klasy 0 – III Szkoły Podstawowej
12.00 – 13.00	Róża Bł. Bernardyny Jabłońskiej
13.00 – 14.00	Róża Św. Łucji
14.00 – 15.00	Róża Misyjna Bł. O. Beyzyma
15.00	KORONKA DO BOŻEGO MIŁOSIERDZIA
16.00 – 17.00	Róża Męska Św. Maksymiliana Marii Kolbego
17.00 – 18.00	Służba Liturgiczna

Poświęcenie pokarmów: 9.00, 10.00, 11.00, 12.00, 13.00

19.00 LITURGIA WIGILII PASCHALNEJ

/Liturgia światła, Liturgia Słowa, Liturgia chrzcielna, Liturgia Ofiary/

PROCESJA REZUREKCYJNA

NIEDZIELA ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO /4 kwietnia 2010 r./

Msze Święte: 7.30, 9.00, 10.30, 12.00, 18.00

17.30 – Nieszpory kończące obchody Triduum Paschalnego

PLAN WIELKIEGO TYGODNIA

Wielki Poniedziałek, Wielki Wtorek i Wielka Środa

Msze Św. o godz. 7.00 i 18.00

Wielki Czwartek /1 kwietnia 2010 r./

18.00 – MSZA ŚWIĘTA WIECZERZY PAŃSKIEJ

Adoracja Pana Jezusa w Ciemnicy do godz. 22.00

Wielki Piątek /2 kwietnia 2010 r./

Adoracja Pana Jezusa w Ciemnicy od godz. 8.00

8.00 – 9.00	Róża Św. Cecylii
9.00 – 10.00	Róża Św. Barbary
10.00 – 11.00	Młodzież Gimnazjalna
11.00 – 12.00	Dzieci: klasy IV – VI Szkoły Podstawowej
12.00 – 13.00	Dzieci: klasy 0 – III Szkoły Podstawowej i młodsze
13.00 – 14.00	Róża Św. Faustyny
14.00 – 15.00	Róża Św. Marii Magdaleny
15.00	DROGA KRZYŻOWA /w parku kościelnym/
16.00 – 17.00	Róża Św. Katarzyny Aleksandryjskiej
17.00 – 18.00	Służba Liturgiczna

Przewodnik po Triduum Paschalnym

Triduum Paschalne Męki i Zmartwychwstania Pańskiego to szczyt całego roku liturgicznego. Rozpoczyna się Mszą Wieczery Pańskiej w

Wielki Czwartek.

Podczas tej Najświętszej Ofiary wspominamy wydarzenia z Wieczernika - ustanowienie Eucharystii i sakramentu kapłaństwa. Mówią o tym czytania: z Księgi Wyjścia (12,1-8.11-14), z Pierwszego Listu św. Pawła do Koryntian (11,23-26) i z Ewangelii św. Jana (13,1-15). Pierwsze traktuje o pierwszym święcie Paschy. Izraelici, gotowi do drogi (uciekali z Egiptu), mieli spożyć ucztę paschalną w pośpiechu, a krew baranka, którego jedli, posłużyła do oznaczenia domów. Powodowała ona, że nie było wśród nich plagi niszczycielskiej, gdy Bóg karał ziemię egipską śmiercią pierworodnych.

Przez wszystkie pokolenia Żydzi spożywali Paschę na pamiątkę wyjścia z ziemi egipskiej i zawarcia z Bogiem przymierza na Synaju. Podobnie było podczas Ostatniej Wieczery. Ale Jezus nadał tej uczcie nowy sens. Mówi o tym drugie czytanie. Święty Paweł przypomina słowa Jezusa: „To jest Ciało Moje za was wydane”. Jak baranek został zabity, by uratować od śmierci pierworodnych w Egipcie, tak Jezus nazajutrz zostanie zabity, by wszystkich ludzi uratować od śmierci wiecznej.

Święty Paweł przypomina także inne słowa Jezusa z Ostatniej Wieczery: „Kielich ten jest nowym przymierzem we krwi mojej”. Tak jak przymierze synajskie, zgodnie ze starożytnym zwyczajem, zostało zawarte przez pokropienie krwią ofiarnych zwierząt, tak krew zabitego Jezusa posłużyła jako krew Nowego i Wiecznego Przymierza. Nowym Ludem Bożym - Kościołem - staną się ci, którzy przez chrzest zanurzeni zostaną w zbawczą mękę i śmierć Chrystusa. Chrześcijanie - zgodnie z poleceniem Jezusa: „Czyńcie to na moją pamiątkę” - sprawować mają pamiątkę Jego śmierci i zmartwychwstania przez spożywanie Ciała i

Krwi Chrystusa. Przewodząc jej będą ci, którzy przez modlitwę i włożenie rąk w sposób szczególny uczestniczyć będą w jedynym kapłaństwie Jezusa Chrystusa.

Ewangelia przypomina o tym, jak Jezus przed wieczerzą umył uczniom nogi. Ten, którego nazywamy „Nauczycielem i Panem” zrobił coś, co zwykle czynił sługa. Na pamiątkę tego wydarzenia w wielu parafiach po homilii kapłan umywa wybranym parafianom nogi.

Przypomina to prawdę, że wszelkie przewodzenie w Kościele powinno odbywać się w duchu służby bliźniemu.

Na zakończenie uroczystości Ciało Chrystusa zostaje przeniesione do specjalnie przygotowanej kaplicy, zwanej ciemnicą. Tam do

późnych godzin wieczornych wierni uczniowie czuwać będą wraz z Jezusem, wspominając Jego samotną modlitwę w Ogrójcu, zdradzieckie pojmanie i pierwsze przesłuchania. Tabernakulum jest opróżnione i otwarte, gaśnie wieczna lampka, a ołtarz, przy którym jeszcze przed chwilą sprawowano Najświętszą Ofiarę, stoi obnażony i pusty. Wchodzimy w czas Bożej męki...

W Wielki Piątek

nie sprawuje się Eucharystii. W kościołach trwa spowiedź, adoruje się Pana Jezusa w ciemnicy, odbywają się nabożeństwa Drogi Krzyżowej... Późnym popołudniem rozpoczynają się najważniejsze obrzędy tego dnia - Liturgia Męki Pańskiej. Składa się ona z trzech części: Liturgii Słowa, adoracji Krzyża i obrzędów Komunii.

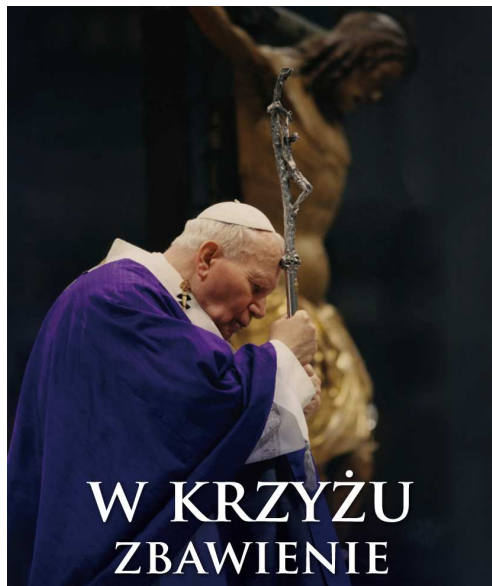
Wszystko zaczyna się nietypowo. Ministranci i kapłani wychodzą w ciszy do ołtarza. Nie poprzedza ich dzwonek, nie śpiewa się żadnej pieśni. Przed ołtarzem kapłan pada na twarz. Wszyscy obecni w Kościele klękają.

Wobec zbawczej śmierci Jezusa wszelkie słowa są nieodpowiednie. W tej chwili cisza mówi znacznie więcej. W Jego ranach jest nasze zdrowie...

Pierwsze czytanie w Liturgii Słowa to tekst z Księgi proroka Izajasza, w którym prorok mówi o tym, że Mesjasz będzie cierpiał za grzechy ludzi. Autor Listu do Hebrajczyków przypomina, że Chrystusowi znany jest ludzki los, bo sam został okrutnie doświadczony. Przez Jego posłuszeństwo dokonano się zbawienie świata. Zbawcze wydarzenia przypominają Ewangelię.

Na zakończenie Liturgii Słowa odbywa się wyjątkowo uroczysta modlitwa powszechna. W dziesięciu wezwaniach prosimy Boga, aby miał w opiece cały świat.

Rozpoczyna się adoracja Krzyża. Od dwóch tygodni wszystkie krzyże w kościołach były zasłonięte. W Wielki Piątek ukazują się je ponownie wiernym. Kapłan odsłania krzyż, śpiewając: „Oto drzewo krzyża, na którym zawisło zbawienie świata”, a wszyscy odpowiadając: „Pójdźmy z pokłonem”, padają na kolana, wielbiąc Zbawiciela.

Przychodzi czas, aby ucałować krzyż Jezusa. Robią to - w zależności od parafii - albo wszyscy

scy wierni, albo tylko niektórzy. Śpiewa się przy tym zazwyczaj jedną z najbardziej przejmujących pieśni - „Ludu mój ludu”. Ukazuje ona, co Bóg zrobił dla Izraelitów, gdy wychodzili z ziemi egipskiej, i czym oni odpłacili Jego Jednorodzonemu Synowi. Każdy może dodać w myśli własną zwrotkę. Bo każdy doświadczył od Boga wielu dobrodziejstw, a często odplaca Mu grzechem.

Po adoracji Krzyża następuje Komunia święta. Nie ma przeistoczenia. Rozdaje się Ciało Chrystusa, konsekrowane poprzedniego dnia. Karmimy się pokarmem, który daje życie wieczne...

Wielkopiątkową liturgię kończy przeniesienie Najświętszego Sakramentu do kaplicy, zwanej Bożym Grobem. Monstrancja jest przykryta białym welonem na pamiątkę całunu, którym spowito doczesne szczątki Jezusa. Tego wieczora i przez cały następny dzień trwa adoracja. Wielu przyjdzie także ucałować krzyż. Bo „na drzewie rajskim śmierć wzięła początek, na drzewie krzyża powstało nowe życie, a szatan, który na drzewie zwyciężył, na drzewie również został pokonany przez Jezusa Chrystusa, naszego Pana”.

Wielka Sobota

Wydawało się, że wszystko się skończyło. Bo zazwyczaj śmierć kończy wszystko. Ale nie w tym przypadku. Trzeciego dnia Jezus powstaje z grobu. Pokazuje, że nadzieje w Nim pokładane nie były daremne. Chrystus, zwyciężysz śmierć, też obiecuje zmartwychwstanie wierzącym w Niego. Te prawdy przeżywamy podczas Liturgii Wielkiej Soboty [a ściślej mówiąc: liturgii Wigilii Paschalnej, przyp. MG].

To, co w tym dniu najważniejsze, rozpoczyna się wieczorem. Liturgia Wielkiej Soboty nie jest typową Mszą, gdyż oprócz Liturgii Słowa i Liturgii Eucharystycznej składa się z Liturgii Światła i Liturgii Chrztelnej. Rozpoczyna się przed kościołem. Do rozpalonego ogniska podchodzą kapłani i służba liturgiczna. Tu następuje poświęcenie ognia, a potem prowadzący kreśli na paschale znak krzyża, litery

Alfa i Omega oraz na polach między ramionami krzyża cyfry bieżącego roku, umieszcza też pięć symbolicznych gwoździ w formie krzyża. Bo „Chrystus wczoraj i dziś, Początek i Koniec, Alfa i Omega. Do niego należy czas i wieczność. Jemu chwała i panowanie przez wszystkie wieki wieków”.

Z zapalonym paschałem procesja wchodzi do nieoświetlonego kościoła. Ci, którzy doświadczyli w swoim życiu lęku przed ciemnością, wiedzą, czym dla człowieka jest światło. Rozprasza nie tylko ciemności, ale także obawy. Chrystus jest tym, który swoim zmartwychwstaniem rozprasza ciemności grzechu i śmierci, który na powrót wlewa w serca radość życia. Bo przecież nie musimy się już bać największego wroga, śmierci, skoro On ją pokonał. „Światło Chrystusa” - śpiewa kapłan i wszyscy zapalają od Paschału świece. W kościele robi się jeszcze jaśniej. Mrok jest już przewyciężony.

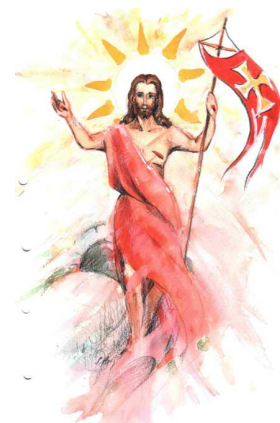
A gdy kapłan po dojściu do ołtarza trzeci raz pokazuje światło Chrystusa, zapalają się wszystkie światła. Symbolikę światła wyjaśnia śpiewane orędzie wielkanocne. „Weselcie się już zastępy aniołów w niebie (...) Raduj się Ziemio opromieniona tak niezmiernym blaskiem, a oświecona jasnością Króla Wieków poczuj, że wolna jesteś od mroku, co świat okrywał (...) Tej nocy Chrystus, skruszywszy więzy śmierci jako zwycięzca wyszedł z otchłani (...) O, jak niepojęta jest Twoja miłość: aby wykupić niewolnika, wydałeś Swego Syna (...)”.

Liturgia Słowa jest wyjątkowo rozbudowana. Może się składać na nią aż dziewięć czytań, które pokazują całą historię Zbawienia: od początku świata, poprzez wyprowadzenie narodu wybranego z Egiptu, aż do czasu, gdy Jednorodzony Boży Syn stał się Barankiem, by zbawić grzechy świata, a zabity za grzechy świata trzeciego dnia powstał z martwych. Święty Paweł pokazuje, że udział w owocach śmierci i zmartwychwstania Jezusa jest możliwy dzięki sakramentowi chrztu, który zanurza

w Jego śmierć i pozwala razem z Nim zmartwychwstać do Nowego Życia. Do tych treści nawiązuje kolejna część celebracji - Liturgia Chrztelna.

Dawniej większość chrześcijan w tej właśnie chwili przyjmowała chrzest. Dziś, po błogosławieństwie wody, najczęściej odnawiamy przyrzeczenia chrztelne i modlimy się za tych, którzy przyjmują ten sakrament. Z zapalonymi świecami w ręku wierni wyrzekają się grzechu, wszystkiego, co prowadzi do zła, i szatana, głównego sprawcy grzechu, a następnie wyznają wiarę w Ojca, Syna i Ducha Świętego, Kościół, obcowanie świętych, odpuszczenie grzechów, zmartwychwstanie ciała i życie wieczne. Chciałoby się, aby już na zawsze w sercach była ta sama gorliwość, co w tej właśnie chwili.

Jako święci i umiłowani przez Boga przystępujemy do Liturgii Eucharystycznej. Ten, który z miłości do człowieka ofiarował się w zbawczej ofierze, który powstał z martwych i dał udział w swojej łasce przez chrzest, karmi swoim Ciałem i Krwią. Jego Ciało i Krew są pokarmem na życie wieczne.

W niektórych parafiach na zakończenie obrzędów odbywa się jeszcze procesja rezurekcyjna. Chrześcijanie całemu światu ogłaszają radosną wieść: możecie już otrzeć łzy, śmierć została pokonana. Ta procesja może mieć też miejsce następnego dnia rankiem, przed pierwszą Mszą świętą. Gdy wschodzi słońce, jakże wyraziście brzmią słowa wielkanocnego orędzia: „Niech ta świeca płonie, gdy wszędzie słońce nie znajduje zachodu: Jezus Chrystus, Twój Syn Zmartwychwstały, który oświeca ludzkość swoim światłem i z Tobą żyje i króluje na wieki wieków”. www.opoka.org.pl/biblioteka